

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Limanowej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Trzeciak
Protokolant:	osobiście

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2020 roku w Limanowej

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z o.o. z siedzibą w W.

przeciwko L. Ż.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony powodowej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z o.o. z siedzibą w W. na rzecz pozwanej L. Ż. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 lipca 2020 roku

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 1 listopada 2019 r. wniosła przeciwko L. Ż. pozew o zapłatę następujących kwot: 4.108,68 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, 28,77 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz 49,20 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto strona powodowa wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 53,00 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa podała, że w dniu 1 września 2019 r. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności sygn. 1L/06/2019/2 przysługującej spółce (...) Sp. z o. o. będącej pożyczkodawcą względem pozwanej na rzecz D. W. OU. Strona powodowa wskazała, że zarówno zbywca jak i nabywca wierzytelności zawiadomili dłużnika o ww. umowie, a korespondencja kierowana była na dane adresowe wskazane przez pozwaną przy zawieraniu umowy. Następnie w dniu 10 października 2019 r. strona powodowa zawarła z D. W. OU umowę cesji, na mocy której stała się następcą prawnym, a tym samym uprawnionym do występowania z wszelkimi roszczeniami przysługującymi cedentowi względem pozwanej. O dokonaniu umowy cesji wierzytelności, a tym samym zmianie wierzyciela, strona powodowa zawiadomiła pozwaną w korespondencji wysłanej na jej adres e-mail. Strona powoda wskazała, że

dochodzone niniejszym pozwem roszczenie wynika z umowy pożyczki zawartej w dniu 7 czerwca 2019 r. na okres 30 dni, gdzie pierwotną kwotą kapitału było 3.500,00 zł. Strona powodowa zaznaczyła, że warunki zawarcia umowy pożyczki określała umowa pożyczki, a ponadto pożyczkobiorca wraz z umową otrzymał formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego, umowę ramową pożyczki, tabelę opłat i prowizji, formularz odstąpienia. Zgodnie z warunkami udzielenia pożyczki zawartymi w umowie, pożyczkobiorca zobowiązał się do zapłaty kwoty udzielonej pożyczki, która pierwotnie oprócz kapitału składała się także z prowizji w wysokości 961,00 zł oraz kwoty 28,77 zł stanowiącej kwotę odsetek kapitałowych od kwoty udzielonej pożyczki za okres 30 dni w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych. Wymienione kwoty nie przekraczają dopuszczalnego przez ustawę o kredycie konsumenckim wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, na który składają się pozaodsetkowe koszty kredytu oraz odsetki kapitałowe. Wskazała, że ponieważ pożyczkobiorca nie wywiązał się ze spłaty zobowiązania, do wskazanych wyżej elementów zadłużenia należy doliczyć kwotę skapitalizowanych odsetek od nieterminowej płatności od kwoty udzielonej pożyczki powiększonej o prowizję w wysokości 49,20 zł za okres od 9 lipca 2019 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu. Suma wpłat pozwanej przed dniem nabycia wierzytelności wyniosła 350 zł, a wpłata ta została stosownie uwzględniona przy obliczaniu skapitalizowanych odsetek za opóźnienie. Jednocześnie strona powodowa podkreśliła, że fakt częściowego wykonania zobowiązania przez pozwaną świadczy o uznaniu istnienia takiego obowiązku, a tym samym o uznaniu jego źródła. Zaznaczyła, że umowa pożyczki została zawarta za pomocą środków porozumiewania się na odległość, a pożyczkodawca weryfikował prawdziwość danych pożyczkobiorcy. Nadto podkreśliła, że wobec braku zwrotu pożyczki w oznaczonym w treści umowy terminie, pożyczkodawca skierował do pozwanej pisemne zawiadomienie o aktualnym stanie zadłużenia, które nie wywarło skutku w postaci spłaty zadłużenia oraz że podobne czynności wykonywali kolejni nabywcy wierzytelności. Jednocześnie wskazała, że wyczerpała wszystkie środki pozasądowego rozstrzygnięcia sporu na drodze polubownej.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 4 grudnia 2019 roku wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 2119542/19.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów. Pełnomocnik pozwanej wskazał, że z uwagi na brak możliwości zapoznania się z dokumentami, na które powołuje się powód w uzasadnieniu pozwu, pozwana nie ma możliwości merytorycznego ustosunkowania się do żądania powoda. Pełnomocnik oświadczył, że w ocenie pozwanej żądanie powoda jest niezasadne i w związku z tym, zgłasza zarzut nieistnienia roszczenia powoda.

Wobec skutecznie złożonego przez pozwaną sprzeciwu wydany w dniu 4 grudnia 2019 roku przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 2119542/19 utracił moc w całości, a sprawa została przekazana do rozpoznania tut. Sądowi.

W piśmie procesowym z dnia 6 czerwca 2020 r. (k. 58-63 r.) pełnomocnik pozwanej zarzucił nadto, że powód nie udowodnił dochodzonego pozwem roszczenia ani co do zasady, ani co do jego wysokości, nie przedstawił żadnego dowodu, z którego wynikałoby, że dochodzone przez niego roszczenie istnieje oraz że jest legitymowany czynnie do jego dochodzenia.

Do powyższego pisma strona powodowa ustosunkowała się w obszernym piśmie procesowym z dnia 13 lipca 2020 r., w którym podniosła, że przedłożone w sprawie dokumenty w pełni wykazują dochodzone roszczenie, a zgłoszone przez pozwanego zarzuty zmierzają wyłącznie do przedłużenia postępowania. Pełnomocnik strony powodowej zarzucił, że pozwana nie wykazała żadnych dowodów wskazujących, że wykazana kwota należności głównej dochodzona w niniejszym postępowaniu jest niezgodna ze stanem rzeczywistym. Pełnomocnik wskazał, że strona powodowa w sposób całościowy i kompletny wykazała dokumentami fakt nabycia przez nią wierzytelności objętej niniejszym pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 września 2019 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. zawarła z D. W. OÜ z siedzibą w T. umowę cesji wierzytelności. Zgodnie z załącznikiem A do niniejszej umowy zawierającym wykaz wierzytelności, umowa ta obejmowała także wierzytelność klienta nr (...) z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 7 czerwca 2019 r. opiewającą na łączną kwotę w wysokości 4.231,57 zł (niespłacona suma pożyczki 3.500 zł, prowizja 700,95 zł oraz niespłacone odsetki zaległe 30,62 zł).

(**dowód:** umowa cesji wierzytelności nr 1L/ (...) k. 47-49, załącznik A do umowy cesji (...) k. 50)

W dniu 10 października 2019 r. strona powodowa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z D. W. OÜ z siedzibą w T. umowę sprzedaży wierzytelności. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 10 października 2019 r. stanowiącym wykaz sprzedawanych wierzytelności powyższa umowa obejmowała również wierzytelność klienta nr (...) z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 7 czerwca 2019 r., opiewającą na łączną kwotę w wysokości 4.275,07 zł (niespłacony kapitał pożyczki 3.500 zł, niespłacona prowizja pożyczki 672,18 zł, niespłacone odsetki kapitałowe 28,77 zł oraz niespłacone odsetki karne 74,12 zł).

(**dowód:** umowa cesji wierzytelności z dnia 10.10.2019 r. k. 35-42, załącznik nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 10.10.2019 r. k. 46)

W piśmie z dnia 14 października 2019 r. strona powodowa zawiadomiła pozwaną, iż z dniem 10 października 2019 r. zobowiązanie pieniężne pozwanej względem D. W. OÜ, które zostało przez nią nabyte w wyniku sprzedaży wierzytelności wynikającej z pożyczki (...) udzielonej przez (...) Sp. z o.o. za pośrednictwem serwisu smartpożyczka.pl, stało się przysługującym stronie powodowej. Jednocześnie strona powodowa wskazała, iż stan zadłużenia na dzień 14.10.2019 r. wynosi 4159,66 zł. Jednocześnie wezwała pozwaną do zapłaty tejsze należności na wskazany rachunek bankowy.

(**dowód:** zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 44)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów potwierdzających zawarcie umów cesji wierzytelności oraz zawiadomienie o przelewie wierzytelności pozwanej z jednoczesnym ostatecznym wezwaniem do zapłaty, a które to dowody przedłożone zostały przez stronę powodową i znajdują się w aktach niniejszej sprawy. Strona powodowa nie złożyła natomiast dowodu w postaci umowy pożyczki numer (...) z dnia 7 czerwca 2019 r. zawartej przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem (...) Sp. z o.o.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione podlegało oddaleniu w całości.

Strona powodowa wywodzi roszczenie dochodzone pozwem w niniejszej sprawie z umowy sprzedaży wierzytelności.

Zgodnie z treścią art. 509 § 1 kc wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Stosownie zaś do treści art. 513 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Należy przy tym zauważyć, że cesjonariusz w drodze przelewu wierzytelności nabywa tyle praw, ile miał cedent, a ponadto sytuacja prawna dłużnika, nie może ulec pogorszeniu na skutek przelewu w stosunku do tej jaką dłużnik miał przed przelewem.

Natomiast w myśl przepisu art. 516 zd. 1 kc zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje. A zatem samo oświadczenie cedenta nie może być jedynym dowodem potwierdzającym istnienie i wymagalność wierzytelności przysługującej powodowi, skoro ustawodawca przewidział

odpowiedzialność cedenta za wady prawne cedowanej wierzytelności, w tym zarówno co do istnienia wierzytelności jak i jej rozmiaru określonego w umowie.

Strona powodowa żądając zapłaty należności na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności winna już w pozwie zawnioskować wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia oraz te dowody przedłożyć. Pomimo, iż pełnomocnik strony powodowej zarządzeniem doręczonym dnia 24 lutego 2020 r. wezwany został do przedłożenia dowodów w postaci dokumentów wskazanych w pozwie oraz kolejnym zarządzeniem doręczonym dnia 29 czerwca 2020 r. do wskazania wszelkich dowodów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, do chwili orzekania sąd nie dysponował dowodami, na podstawie których mógłby ustalić istnienie zobowiązania, termin jego wymagalności oraz wysokość odsetek, zawłaszcza w sytuacji kwestionowania tych okoliczności przez pozwaną.

Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Na stronie powodowej spoczywał ciężar udowodnienia nie tylko samego faktu przelewu wierzytelności, ale również i tego, że zobowiązanie to po stronie pozwanej rzeczywiście istniało. Należy wskazać, że do akt wprawdzie zostały dołączone załączniki do umów sprzedaży wierzytelności zawierające wykaz nabytych wierzytelności, jednak dokumenty te w żaden sposób nie identyfikowały dłużnika. Wykazy te zawierały informację, że przedmiotem tych umów była wierzytelność klienta nr (...) z tytułu umowy pożyczki nr (...) z dnia 7 czerwca 2019 r. W wykazach nie pojawia się nawet nazwisko pozwanej. Brak jakiegokolwiek dowodu, który pozwalałby na powiązanie klienta nr (...) właśnie z pozwaną. Dowodem takim nie może być wyłącznie zawiadomienie o przelewie wierzytelności, w sytuacji gdy strona powodowa nie dołączyła do akt sprawy jakichkolwiek dowodów chociażby uprawdopodobniających istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy pozwaną a pierwotnym wierzycielem. Do akta nie została dołączona ani umowa z pierwotnym wierzycielem, ani potwierdzenie przekazania pozwanej środków pieniężnych, których dotyczyła umowa pożyczki nr (...), ani też dowód częściowej spłaty przez pozwaną tego zobowiązania.

W tej sytuacji umowy przelewu wierzytelnościami wraz z wykazami, które nie identyfikowały nawet dłużnika z imienia i nazwiska, nie mogły być dowodem na istnienie długu po stronie pozwanej. Sąd uznał zatem, że strona powodowa nie wykazała zasadności swojego żądania, nie wykazała bowiem faktu istnienia wierzytelności. Podkreślić przy tym należy, że sama umowa cesji wierzytelności nie powoduje powstania wierzytelności i nie zwalnia strony powodowej jako nabywcy wierzytelności z obowiązku wykazania jej istnienia.

Zdaniem Sądu strona powodowa, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, winna być świadoma tego, iż zaniechanie w zakresie należytego przedłożenia dowodów, zadziała wyłącznie na jej niekorzyść. To bowiem strona powodowa powinna wykazać zaoficerowanymi dowodami fakty, z którego wywodzi skutki prawne. Wskazać trzeba, że sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. W sytuacji, gdy istotne dla rozstrzygnięcia sprawy twierdzenia nie zostaną udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu (art. 6 kc). Twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności musi być udowodnione, a samo twierdzenie strony za taki dowód nie może być uznane.

Skoro zatem strona powodowa nie udowodniła podstawy faktycznej żądania, powództwo nie mogło zostać uwzględnione i podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II sentencji na podstawie art. 98 kpc, w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzoną kwotę składa się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w wysokości 900 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

SSR Iwona Trzeciak